

ΦΟΡΟΔΟΤΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΣΕΩΝ

Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐτησία δραχ. 16
Πληρωτέα κατ' ἑξαμήναιον

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐξοποιήσεις, Ἀγγελίαι, κατ' ἀποκοπὴν

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν βουλευτῶν.

Ε΄.

Ἡ ἐκλογικὴ πάλη διεξήχθη καὶ ἔληξεν αἰσίως· ὁ κυρίαρχος λαὸς ἐξήσκησεν εὐφροσύνως τὸ δικαίωμα του, ἢ ἐλευθέρως ὡς τῶν πλειόνων ἀνέδειξε τοὺς ἐκλεκτοὺς των, ὁ πολίτης κατέθεσεν ἐν τῇ κάλπῃ τὴν θέλησίν του καὶ ἡσυχος ἦδη ἐπαβλήθη εἰς τὸ ἔργον του, εὐλογῶν τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα, ὅπερ ἀντὶ τόσου μηδαμίνου κόπου παρέχει τὴν εὐκολίαν νὰ μὴ σκεφθῇ καὶ μεριμνήσῃ πλέον περὶ τῶν κοινῶν. Οὐχ ἄριστον τῇ ἀληθείᾳ πολιτεύμα! Ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων συνεπαρχιωτῶν ἡμῶν ἀνέδειξεν ἀντιπροσώπους τῆς ἐπαρχίας ταύτης τοὺς ἀξιότιμους συμπολίτας, Παναγ. Νεζερίτην, Θάκων Κανακάρην, Γεώργ. Ρούφον, Δημ. Πατριῶν καὶ Α. Ρικάκη, μετὰ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὁ ἐκλογικὸς ἐρεθισμὸς κατέπαυσε παρ' ἡμῖν καὶ νημερῆς διεδέχθη τὸν σάβανον.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ῥῆμα μεγάλου νομοδιδασκάλου καὶ φιλοσόφου, ὅτι δηλ. ὁ λαὸς κέκτηται θαυμασίαν ἰκανότητα εἰς τὸ καὶ διακρίνῃ ἐκείνους εἰς οὐκ ἐπιλείπει νὰ ἐμπιστευθῇ μέρος τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἀποδεχόμεθα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης ὡς ἀπόβροχον τῆς πεφωτισμένης ἐκείνης διορατικότητος τοῦ λαοῦ καὶ παποιοῦτες εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἡμῶν ἀναμένομεν ἐν ἐλπίσι χρησταῖς. Οὐδὲν λοιπὸν ἕτερον ὑπολείπεται ἢ νὰ συγχαρῶμεν ἀφ' ἑνὸς τοὺς κληθέντας διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ τόπου παρὰ τῷ ἔθνικῳ συνεδρίῳ καὶ νὰ συλλυπηθῶμεν ἀφ' ἑτέρου τοὺς ἐν τῇ νομίμῃ ταύτῃ πάλῃ ἠττηθέντας. Ἄλλ' ἤθελεν εἶσθαι ἀρὰ γε τολμηρὸν ἢ εἰρωνίαν, ἐάν ἠθέλομεν ἐπιθυμήσει εἰς τοὺς τελευταίους τούτους, τὸν ἀξιωματικὸν λόγον ὃν εἶπεν εἰς παραπλησίαν περίστασιν ὁ Λακεδαιμόνιος Παιδάρετος; "Ὅχι ἀναμφιβόλως, διότι πρὸς τὴν τότε τῶν προγόνων ἡμῶν αἱ ἀθάνατοι πράξεις καὶ λόγοι διαφώτισαν τοὺς κατακλυσμένους τοσοῦτων αἰῶνων, διεσώθησαν εἰς τὴν ἀσπίδα; Ὁ πολίτης ἐκεῖνος τῆς Σπάρτης, οὐκ ἐγκριθεὶς ἀπὸ τῶν τριακοσίων, ἦτις ἦν ἐν τῇ πόλει πρωτεύουσα τιμὴ τῆς πατρίδος, ἰλαρὸς καὶ μειδίων ἀπῆε, χαίρειν λέγων, εἰ τριακοσίοις ἢ πόλις ἔχει πολίτας ἐξουτοῦ βελτίωνας! Ἐν τούτῳ ἡμεῖς προστάζομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἐπιδιώξαντας τὴν τιμὴν τῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἀποτυχόντας, τὴν ῥήτραν ταύτην τοῦ ἀρχαίου πολίτου καὶ νὰ προτρέψωμεν αὐτοὺς εἰς ἀποδοχὴν τοῦ μεγάλου ἀνδρός, διότι δὲν εἶδομεν αὐτοὺς ἀπορριπτομένους τοῦ ἀγῶνος ἰλαροὺς καὶ μειδίωντας, ἀλλ' ὡς ἀπορριπτομένους καὶ κεκυφῶτας ὡς ἐνόχους. Καὶ ὅμως ὁ πολίτης τῆς Σπάρτης ἀπῆλθεν ἰλαρὸς καὶ μειδίων καίτοι ἡ πόλις ἀνεγνώρισεν ἐξουτοῦ βελτίωνας τριακοσίους; διατὶ οἱ ἡμέτεροι βαρέως ἔφερον καὶ ἐθρήνησαν ἂν πέντε μόνον ἐκρίθησαν ἐξουτῶν βελτίωνες; Ἴσως διότι ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ὁ ἐγωϊσμὸς κρατεῖ ἰσχυρότερον ἐπὶ τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας, ἴσως διότι

οἱ παρ' ἡμῖν ἀποτυγχάνοντες ἔχουσι νὰ θρηνησῶσιν ἐπὶ τῆς ἀπώλειας τοῦ ἐπιθυμητοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπώλειαν τῆς ἰσχυρῆς ἐπιθυμίας ἐπαισθητῆν. Πλὴν τίς πταίει εἰς τοὺς κερδοσκοποῦν ἀποτυγχάνοντας τοῦ σκοποῦ, ἢ τίς συλλυπεῖται αὐτοῖς ἐὰν παίζαντες ἀπώλεσαν;

Πρὸ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τελευταίας ταύτης ἐκλογῆς δύναται τις νὰ σταματήσῃ, καὶ ἐρευνῶν τὰς διαφορὰς ἐπιπέσεις νὰ ἴδῃ πολλά τῇ ἀληθείᾳ ἑκτροπα καὶ παρακλίση. Καὶ οὐκ ἐν ἄλλως γενέσθαι ἀφοῦ τὸν ἀγῶνα διεξήγε κομματικὴ ἐμπάθεια μέχρις ἀποτυπλώσεως, φανατισμὸς μέχρις ἀποκηρύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ, ἀπροκάλυπτος δωροδοκία καὶ ἐξώνησις συνειδήσεων καὶ πᾶσα ἡ χροσία τῶν μικροπρεπειῶν ἐκείνων αἰτίνας κατεστάθησαν ἡμῖν οἰκτεῖν. Καὶ πρῶτον ἐν τῷ ἀποτελέσματι τῆς ἐκλογῆς παρατηρεῖται ἡ ἀντιθέσις τοῦ φρονήματος τῆς πόλεως Πατρῶν πρὸς τὸ φρόνημα τῶν λοιπῶν τῆς ἐπαρχίας Δήμων. Ἡ πόλις κατεχομένη ἀκόμη ὑπὸ τοῦ πείσματος τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς καὶ ἐκβεβλημένη ἐκ τῆς νίκης ἐκείνης, ἐπέμεινε εἰς τὰς ἰδέας τῆς καὶ ἐξβωμένως ἠγωνίσθη ἐναντίον τοῦ συνδυασμοῦ των κ. κ. Ρούφων, καὶ κατεψήφισεν αὐτοῦ μετὰ φανατισμοῦ, θεωρήσασα αὐτὸν ὡς ἐν πρόσωπον. Μετὰ χάριτος δ' ἐξάλου ἐγκριτήσεως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ δήμου Πατρῶν, ὅπερ ἰκανοποιεῖ τοὺς πόθους καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς. Ἄλλ' ἰδοὺ εἰς τοὺς λοιποὺς δήμους τῆς ἐπαρχίας ἐπέρχονται ὡς δαίμονες σαρκασταὶ τῆς χάριτος τῆς πόλεως, ἢ τιμωροὶ τοῦ φανατισμοῦ αὐτῆς. Παρ' ἧς ἴσως προσεδόκων περισσοτέρων ἀπάθειαν καὶ διὰ τῆς ψήφου των ἀλλοιοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ ρίπτουσι κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως, ἐκείνους οὐς ἀπέκρουε, καὶ ἰδίᾳ ἐκείνον τὸν ὁποῖον, τῇ ἀληθείᾳ εἶχε πολλοὺς λόγους νὰ μὴ ἀναθέσθῃ ἀντιπροσωπείαν τοῦ τόπου ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῆς πατρίδος.

Ποῖον τῶν δύο τούτων στοιχείων, εἶχεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον καὶ ποῖον ἐπέκρη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὀρθότερον καὶ πολιτικώτερον, δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν· τοῦ παρόντος ὅμως εἶναι νὰ εἴπομεν τιμὰ πρὸς ἀπολογίαν τοῦ χωρικοῦ τῶν ἐκλογῶν πλῆθους, παρὰ τοῦ ὁποῖου αἰτοῦμεν οἱ νοήμονες καὶ ἀνεξάρτητοι τῆς πόλεως κάτοικοι πολιτικὰς ἀρετὰς, εὐστάθειαν χαρακτήρος καὶ αὐταπάρνησιν ἢ ἡσυχασίαν ἡμεῖς αὐτοί. Αἰτιώμεθα τοὺς χωρικοὺς, ὅτι ἀνευ συνειδήσεως καὶ ἐπιλήσμονες τοῦ παρελθόντος γενόμενοι, ἀμνηστεύουσι διὰ τῆς ψήφου των ἐκείνους εἰς οὐς πολλὰ δεινὰ τοῦ παρελθόντος ὀφείλουσι. Οἰκτείρομεν αὐτοὺς ὅτι εἰς τοσοῦτον ἐφθασαν ἀσυνειδήσιαι ὥστε τὴν ψῆφον αὐτῶν ἐπώλησαν ὡς τὴν κόπρον τῶν προβάτων των, καὶ ἀπειλοῦμεν αὐτοὺς ὅτι πρὸς τιμωρίαν θὰ πληρώσωσι ἀντὶ ἐνὸς λεπτοῦ εἰσοδοσίου φόρον ἐπὶ ἐκάστου ὡοῦ, ὅπερ θὰ φέρωσιν εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν, ὅτι ἡ ψῆφος τοῦ χωρικοῦ ἐδόθη αὐτῷ ὡς πληγὴ καὶ μάλιστα. Πλὴν τίς θὰ τιμωρήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ

ποις ανομήμασιν ἡμῶν; Μὴ ἄραγε ἡμεῖς δὲν ἐκλείσαμεν τὰ ὅσα ἀπέναντι τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ καθήκοντος καὶ δὲν ἠκολουθήσαμεν κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, τὰς ὑπαγορεύσεις παθῶν καὶ συμφερόντων ἐπίσης ποταπῶν; Ἡ πόλις ἅπασα διχασθεῖσα ἐτάχθη ἢ μὲν μία μερὶς αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς συνδυασμοῦ, ἢ δὲ ἕτερα ὑπὲρ τοῦ ἄλλου καὶ ἐν τούτοις ὁ συνέχων αὐτοῦ δεσμός ἦτο ἀσθενής καὶ ἀκατέληπτος, ἐκάτερος δὲ τῶν συνδυασμῶν ἐκείνων ἐμπεριεί-
 ρον ὁμολογουμένως ἠθικά τινα στοιχεῖα, ἰκανότητος, τιμίους τέλος ἀνδρα, ἐκάτερος δ' ἐπίσης περιείχεν ἀνθρώπους δοκιμασθέντας καὶ ἀποδέχθεντας ἀναξίους τῆς ὑπερτάτης τιμῆς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, κακοῦ; δαίμονας τῆς πόλεως ἢ Σπάρτη, πολιτικούς, καπήλους, πτυχιούχους τέλος ἀνικανότη-
 τος. Ποῖαν διάκρισιν ἐποίησαμεν τῶν προσώπων; το ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τῆς πόλεως ἀπέδειξεν ὅτι οὐδόλως ἦμας ἐπισηχόλησε ἢ σκέψις αὕτη. Μὴ δὲν ἐδώσαμεν τὴν λευκὴν ψῆφον ὑπὲρ ἐκείνων οὐς ἐνδομύχως ἢ συνειδησί-
 μως ἀπέκρουε, καὶ ἐκείνων ὧν τὴν ἀνικανότητα ἀνομολόγει, ὑπὲρ ἄνω τιθέμενοι τοῦ κοινοῦ συμφερόντος τῶν παθῶν ἡμῶν τὸ πῶμα καὶ τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας τὴν τυφλωσιν; Μὴ ἄρα ἑαυτοῦ δὲν κατεψήφισαμεν παντὸς ἀντιθέτου διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι συνεργάζεται πρὸς τοὺς ἀντιθέτους ἡμῶν, καὶ τοὶ ἀνομολογοῦντες τὴν ἰκανότητα τὴν πείραν καὶ τὴν περὶ τὴν ἀντικατὰν διάνοιαν αὐτῶν; Ἦως τέλος ἐθεωροῦντο ὀλίγοι τῶν ἡμῶν δηλοῦντες ἀπροκαλύπτως ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν συνδυασμὸν, ἀλλ' ὅτι θέλουσιν ἐκλεῖξαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συνδυασμῶν ἐκείνου; οὐς ἐθεώρουν ἀξίους καὶ ἰκανοὺς; ἢ ἀντιπροσωπεύουσι πρεπόντως τὴν ἐπαρχίαν; Ὡς οὗτοι πλεόν ἐλογίζθησαν, προδόται, ἀποφωλια τέρατα ἐριζῆται τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, τῆς ἐπιτυχίας δηλ. ὀλιγαρχικῶν συνδυασμῶν καταρτισθέντων ὑπὸ τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἡμέρας. Καὶ ἰδοὺ τὰ τυφλὰ ὄργανα τῶν φατριῶν τὰ προσδοκῶντα νὰ ἀποζήσωσιν ἐκ τῶν ψυχῶν τῆς κομματικῆς τραπέζης, τὰ ἐκ τῶν προτέρων πωλοῦντα τὴν συνειδήσιν αὐτῶν εἰς τὴν φατρίαν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς παραιτουμένων τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ, ἐγένοντο δεινοὶ κατήγοροι τῶν ὀλίγων ἐκείνων, ἐμίσησαν αὐτοὺς πλειότερον τῶν ἐν πᾶσι ἀντιπάλων τῶν καὶ ἐκήρυξαν κατ' αὐτῶν σταυροφορίαν, δι' ὄπλων χαμερπῶν, δηλ. τῶν ὕβρεων, τῶν συκοφαντιῶν, τῶν σαρκασμῶν ἀποκαλέσαντες αὐτοὺς καὶ ἰησοῦϊτας; καὶ ταῦτα πάντα διότι δὲν συνεμμερίσθησαν τῶν παθῶν τῶν, τῆς τυφλώσεώς τῶν, τῆς ἐμπαθείας τῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν ποιοὶ εἴμεθα ἡμεῖς εἰ τῆς πόλεως ἐκλογεῖς, οἵτινες δυσφοροῦμεν καὶ ἀγανακτοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀθλιότητι τοῦ χωρικοῦ πλήθους τῶν ἐκλογέων.

Ἐάν ἡ πόλις θέλει νὰ ἐπιβάλληται εἰς παραπληθείας περιστάσεις, ὁρεῖται νὰ μὴ ἀκολουθῆ τυφλοῖς ὄμμασι καὶ ὡς αὐτόματον τὸ ρεῦμα τὸ ἐντέχνως σχηματιζόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχόντων συμφέρον, οὐδὲ νὰ ἀφίεται νὰ συμπαροασυρθῆ ἐκ τῆς ἀνεμοζάλης ἢ ἐξεγείρουσι παντοῖα ἀτομικὰ πάθη καὶ συμ-
 φέροντα. Ἐν ὅσῳ ἡ πόλις δὲν ἀναλαμβάνει νὰ διαφωτίζη τοὺς ἀπλουστεροὺς εἰς τὴν ἔλλογον ἐνάσκησιν τῶν δικαιωμά-
 των, δὲν ἐξεγείρεται ἀπέναντι τῶν δωροδοκιῶν, τῶν ἐξωνή-
 σεων τῶν συνειδήσεων, τῆς νοθείας, τῆς ἀπάτης, δὲν προβά-
 λει ἐκυτὴν παρὰ δαίγμα ἀπαθείας καὶ ἀμεροληψίας, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μεμφοθῆ τὸν χωρικόν, ἂν διὰ τῆς ἀριθμητικῆς ἰσότητος ἰσοφαρίζει τὴν ἠθικὴν τῆς δύναμιν, ἐπιβάλλη αὐ-
 τῇ τὴν θέλησίν του καὶ ῥίπτει εἰς τὸ πρόσωπόν της ἐκείνουσ οὐς ἀποκρούει καὶ καθ' ὧν ἐργάζεται; οὐδέποτε δὲ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οὕτω πολιτευόμενοι θὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὰ κατατρυχόντα ἡμᾶς δεινά.

Τὸ μέλλον τοῦ σταφιδοκαρποῦ.

Ἡ μέλλουσα τύχη τοῦ σταφιδοκαρποῦ τῆς Ἑλλάδος ἐ-

φείλκεται ἐπ' ἐσχάτων τὴν προσοχὴν τῶν μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθούντων τὴν βαθμιαίαν αὐξήσειν τῆς παραγωγῆς τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος τῆς πατρίδος ἡμῶν, καθ' ὅσον παρατηρεῖται ὅτι ὁ βαθμὸς τῆς αὐξανομένης ἀδιαλείπτως παραγωγῆς δὲν βαίνει κατ' ἀναλογον λόγον πρὸς τὴν κατα-
 νάλωσιν καὶ φόβοι σπουδαῖοι γεννῶνται μὴ εἰς τὸ μέλλον ἢ ζήτησις τοῦ προϊόντος τούτου, ἐξ οὗ ἐξήρτηνται μεγάλα ἰ-
 διωτικά καὶ δημόσια συμφέροντα, κατασταθῆ προβληματικῆ. Εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζωηκοῦ τούτου ζητήματος ἐνέκυψαν πρὸ πολλοῦ πεπειραμένοι καὶ νοήμονες κτηματῖαι καὶ ἔμπο-
 ροὶ καὶ ἀνεζήτησαν τὰ μέσα δι' ὧν ἡ κατανάλωσις τῆς στα-
 φίδος θὰ βαδίτῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον παραλλήλως τῇ παραγωγῇ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν χώραν ἡμῶν σοβαροῦ κινδύνου. Προσφωρώτατον πρὸς τοῦτο μέσον ἐκρίθη ἡ ἐλάτ-
 τωσις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους εἰς τὰ μέρη τῆς καταναλώ-
 σεως ἰδίᾳ δὲ ἐν Γερμανίᾳ ἐν ἣ ὁ σταφιδοκαρπὸς πληρῶναι τέ-
 λη ὑπεροχῆ καὶ δυσανάλογα πρὸς τὴν ἀξίαν του, παρακω-
 λούντα τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως, εἰς ἣν ἄλλως πε-
 εὐρὺ ἐκτίναται στάδιον καὶ ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ὡς ἐκ τοῦ κλίματος, τῆς εὐπορίας καὶ τῶν ἐξέσω-
 τῶν κατοίκων τῆς.

Πεντακόσιοι περίπου ἔμποροι καὶ κτηματῖαι ἐκ τῶν ἐγκρι-
 τοτέρων Πατρῶν, Πύργου, Ζακύνθου καὶ Καλαμῶν ὑπέγρα-
 ψαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον δι' ἧς ἐφι-
 στῶντες τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ
 ζητήματος τούτου παρακαλοῦσιν αὐτὴν ὅπως συνενουμένη
 μετὰ τῆς Γερμανικῆς ἐπιτύχῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγι-
 κοῦ τέλους τῆς σταφίδος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἐκείνῃ, παρακω-
 λούντες αὐτὴν συναμα νὰ προσφέρῃ ἐν ἀνάγκῃ ὡς ὑπαμοιθὴν
 τὴν παρ' ἡμῖν ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ εἰδῶν
 τινῶν, ἅτινα εἶναι κυρίως προϊόντα τῆς Γερμανικῆς βιομη-
 χανίας. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην διαβιβασθεῖσαν πρὸς τὸ ὑπουρ-
 γικὸν συμβούλιον, διὰ τοῦ ἐν Πάτραις ἐμπορικοῦ Συλλόγου,
 καταχωροῦμεν σήμερον κατωτέρω ἀμέσως δ' ἔπειτα ἀπάν-
 τησις ἐμπορικοῦ τινος οἴκου ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν εἰς τὴν ἐφη-
 μερίδα Παλιγγενεσίαν, ἣτις ἀπέκρουσε ἐκ τῶν προτέρων
 τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφορομένων, προσπαθήσασα ν' ἀποδείξῃ
 ὅτι ἐὰν μὴ ἐλαττωθῆ περὶ ὁ δασμὸς καὶ ὑπερδιπλασιασθῶσιν
 αἱ φυτεῖαι, αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος δὲν θὰ ἐκπέσωσι, διότι ὅπου
 καταναλίσκεται ἡ σταφίς, εἰ ἀνθρώποι προάγονται κατὰ τε-
 τὸν πλοῦτον καὶ τὸν πληθυσμόν. Δημοσιεύοντες τὰ δύο ταῦ-
 τα ἐγγράφα ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως ἡμῶν
 ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος, πεποιθᾶμεν δὲ ὅτι ἐκ-
 μῶσα, ἐν τῇ συνέσει τῆς τοῦ ἐν αὐτοῖς λόγους θέλει πράξει
 πᾶν ὅτι ἀπαιτεῖ τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ὁποῖου τέτακται
 προστατῆς καὶ κηδεμῶν.

Ἰδοὺ ἡ ἀναφορὰ τῶν κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

« Οἱ ὑποφαινόμενοι σταφιδοκτηματῖαι ὑποβάλομεν ἐνώπιον τοῦ ὑ-
 πουργικοῦ συμβουλίου τὴν ἀκόλουθον αἴτησιν παρακαλοῦντες αὐτὸ ὅπως
 εὐχεροστούμενον τὴν λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ὑπὲρ αὐ-
 τῶν.»

Ἡ ἐσοδεία τοῦ σταφιδοκαρποῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ὁσμέραι αὐξάνει
 νει, οὕτω φερ' εἰπεῖν κατὰ τὸ 1856 ἀνῆλθεν εἰς 40 περίπου ἑκατομύρια
 ἑν. λιτρῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1860	ἀνῆλθεν εἰς	79	περίπου ἑκατομ.	ἑν. λιτρῶν
» » » 1863	» »	90	» »	»
» » » 1867	» »	107	» »	»
» » » 1872	» »	120	» »	»
» » » 1874	» »	133	» »	»

Ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν νέων φυτουργιῶν αἰτίνας ἐγένοντο καὶ ὅλα
 γίνονται ἐν ὄλιαις ταῖς ἐπαρχίαις, δύναται τις νὰ συμπεράνη μὲ με-
 λην βεβαιότητα, ὅτι εἰς τὸ μέλλον αἱ ἐσοδαὶ θ' αὐξάνωσιν ἔτι περισ-
 σότερον, καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, δύναται ἡ Πελοπόννησος νὰ πα-
 ράξῃ 200 ἑκατομύρια.

Αμα όμως η παραγωγή υπερβή την κατανάλωσιν, τότε το προϊόν τούτο, ή κυριώτερα και άφθονότερα πηγή του έθνικού πλούτου, θα υποτιμηθή και το εισόδημα των κτηματιών θα ελαττωθή κατά τοσοῦτον, ὥστε θα περιέλθῃ εἰς πενίαν ή πολυάριθμος ἐκείνη τάξις του πληθους τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν ἀνήκομεν και ἡμεῖς.

Ὁ ἀπειλῶν όμως κίνδυνος δύναται ν' ἀποσβεσθῆ ἂν ή κυβέρνησις τῆς Α. Μ. λάβῃ κατάλληλα μέτρα πρὸς αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως του σταφιδοκάρπου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡ πείρα μᾶς διδάσκει ὅτι εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα εἰς ἃ ή τῆς σταφίδος κατανάλωσις εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τῶν ἐθίμων του λαοῦ, τὸ καταναλισκόμενον ποσὸν αὐξάνει κατὰ πολὺ, ὅταν δι' ἐλαττώσεως του εισαγωγικοῦ τέλους, ή ἀξία του εἶδους συνελαττωῦνται, εἰς ἐκείνα όμως εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἔξεις του λαοῦ δὲν ἀποδέχονται τὴν κατανάλωσιν, αὕτη δὲν αὐξάνει, μ' ὅλον τὴν ἐλάττωσιν και τὴν κατάργησιν ἀκόμη του τέλους.

Ἐν Ῥωσίᾳ και ἐν Γαλλίᾳ ὁ δασμὸς ἐπὶ τῆς σταφίδος εἶναι πολὺ μικρὸς, και εἰς ὅλα ταῦτα ή ἐξαγωγή ἐκ τῆς ἐφετεινῆς π. χ. ἐποδείας, ἀνήλθε μόνον εἰς 891 χιλ. λιτρῶν διὰ τὴν Ῥωσίαν και 85 χιλ. λιτρῶν διὰ τὴν Γαλλίαν, ἐνῶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν και εἰς τὰ ἠνωμένα κράτη τῆς Ἀμερικῆς, ή κατανάλωσις ἤρξε τόσο μᾶλλον ὅσον ἐλαττωτο ὁ δασμὸς.

Ὁ ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει τὴν ἐτησίαν κατανάλωσιν τῆς Ἀγγαίας.

Ἔτος	δασμὸς	κατανάλωσις	τόνοι
1814	44 1)3 σελ.	5494	»
1815	»	6387	»
1832	»	7135	»
1833	»	7022	»

Ἡ κατανάλωσις λοιπὸν τῶν 20 ἐτῶν ἀπὸ 1814 μέχρι 1833 κατὰ μέσον ὄρον 5,569 τόνοι κατ' ἔτος.

Ἔτος	δασμὸς	κατανάλωσις	τόνοι
1834	22 1)6	8176	»
1835	»	9678	»
1842	»	9325	»
1843	»	12739	»

Ἡ κατανάλωσις τῶν 10 ἐτῶν ἀπὸ 1834 μέχρι 1843 κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἔτος 9,293 τόνοι.

Ἔτος	δασμὸς	κατανάλωσις	τόνοι
1844	15 3)4	14238	»
1845	»	15489	»
1858	»	19226	»
1859	»	24121	»

Ἡ κατανάλωσις τῶν 16 ἐτῶν ἀπὸ 1844 μέχρι 1859 κατὰ μέσον ὄρον κατ' ἔτος 16,250 τόνοι.

Ἔτος	δασμὸς	κατανάλωσις	τόνοι
1860	7 σελ.	32126	»
1861	»	31339	»
1873	»	43321	»
1874	»	46023	»

Ἡ κατανάλωσις τῶν 15 ἐτῶν ἀπὸ 1860—1875 κατὰ μέσον ὄρον 39,097 τόνοι.

Φαίνεται ἐκ τούτου ὅτι κατὰ πᾶσαν ἐλάττωσιν του δασμοῦ ἤρξε ἡ κατανάλωσις, εἶναι δὲ παρατηρήσεως ἄξιον ὅτι κατὰ τὸ 1860 μετὰ τὴν ἐλάττωσιν του δασμοῦ εἰς 9 σελ. ή κατανάλωσις διὰ μιᾶς ὑπερέβη κατὰ 8,000 τόνους τὴν του προηγουμένου ἔτους.

Τὰ φορτωθὲν ποσὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου και τῶν Ἰονίων νήσων διὰ τὰ ἠνωμένα κράτη τῆς Ἀμερικῆς ἀνήλθεν κατὰ

τὸ 1866,	70 (κατὰ μέσον ὄρον)	εἰς 5676 χιλ. με δασμὸν 5 φ.
» 1871		» 10731 » » 2 1)2
» 1872		» 10477 » » 1 φ'
» 1873		» 11075 » » »
» 1874		» 14131 » » »

και μ' ὅλον ὅτι ή αὐξήσις δὲν εἶναι τόσον σπουδαία ὅσον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἶναι πάντοτε πολὺ ἐπαισθητῆ, και ἐφάνη λίαν εὐεργετικῆ εἰς τὸ προϊόν τούτο.

Ἐνα ἄλλο μὲν μεγαλειότερες διαστάσεις ή χρήσις του προϊόντος μας εἰς

τὸ ἐξωτερικόν, δέον νὰ ἐνεργήσῃ ή Κυβέρνησις τὰ εἰκότα πρὸς ἐλάττωσιν του δασμοῦ εἰς τὰ κράτη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα ή κατανάλωσις τῆς σταφίδος εἶναι ἐν ταῖς ἔξῃσι του λαοῦ, και εἰς τὰ ὁποῖα ὁ δασμὸς εἶναι ἀκόμη βαρῆς. Μεταξὺ αὐτῶν τὸ σπουδαιότερον εἶναι ή Γερμανία μέγα κράτος 40 ἑκατομ. και κατ' ἐξοχὴν ἀκμάζον.

Τὸ εισαγωγικὸν τέλος εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπὶ τῆς σταφίδος εἶναι 4 Πρωσικὰ τάλλινρα ἤτοι δραχ. 157 ἢ τάλ. 26 1)6 τὴν χιλιάδα, ἐνῶ ή ἀξία του προϊόντος μας ἐνταῦθα δὲν εἶναι παρὰ 25—35 τάλ. τὴν χιλιάδα. Μ' ὅλον τὸν βαρὺν τούτον δασμὸν ή κατανάλωσις τῆς Γερμανίας ἀναβαίνει κατ' ἔτος εἰς 14—18 ἑκατομ. και ἐν τὸ τέλος περιορίζετο εἰς ἐλάχιστον ὄρον, ή κατανάλωσις ἤθελε διπλασιασθῆ και τριπλασιασθῆ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν.

Ἡ στιγμή εἶναι πολὺ κατάλληλος ἵνα ἐπιτύχῃ ή Κυβέρνησις τοῦ αὐτῆν ἐλάττωσιν του δασμοῦ ή Γερμανικῆ κυβέρνησις ἀπληρολημμένη εἰς τὸν διοργανισμόν τῆς νέας αὐτοκρατορίας, καταγίνεται ἐπίσης ἀδιακόπως εἰς μεταρρυθμίσεις του οικονομικοῦ κλάδου, και ἐπειδὴ πρόκειται περὶ εἶδους ἀνήκοντος εἰς τὰ τρόφιμα του λαοῦ, δὲν προβλέπεται μὲν οὐδὲν πρόσκομμα, ἀρκεῖ μόνον ή κυβέρνησις νὰ προσφέρῃ ὡς ὑπαρμιθεὴν τὴν ἐλάττωσιν του εισαγωγικοῦ τέλους ἐπὶ εἰδῶν τινῶν ἄτινα εἶναι κυρίως προϊόντα τῆς Γερμανικῆς βιομηχανίας. Ὅποιανδήποτε παρὰ χῶρην και ἂν κάμῃ ή Κυβέρνησις δὲν θὰ ἴσασθαι ποτὲ πρὸς τὸ σπουδαῖον ὄφελος ὅπερ ἤθελε προκύψῃ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως του δασμοῦ τῆς σταφίδος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ και τὸ μὲν και τὸ δε θὰ ἴσασθαι ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ συναγωνισμὸς τῆς βιομηχανίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν εἶναι πάρα πολὺ μέγας, ὥστε δὲν θὰ δυνήθῃ αὕτη νὰ ὠφεληθῆ πολὺ ἐξ ἐλαττώσεως τινὸς του δασμοῦ ή ὁποῖα θά ὠφελήσῃ σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τοὺς καταναλωτὰς τῶν εἰδῶν τούτων, ἐνῶ ή σταφὶς παράγεται μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα και ἐλλείποντος ὡς ἐκ τούτου παντὸς συναγωνισμοῦ ή ἐλάττωσις του δασμοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν θέλει φανῆ εὐεργετικῆ κυρίως διὰ τοὺς κτηματίας τῆς Ἑλλάδος.

Πεισιμένοι ὅτι τὸ βεβαπτόν Ἰπουργεῖον ἐπωφελοῦμενον τῆς καταλλοῦ στιγμῆς, θέλει κάμει τ' ἀναγκαῖα διαβήματα πρὸς ἐπίτευξιν του ἀνωτέρου σκοποῦ.

Εὐπειθέστατοι.

Ἔπονται 516 ὑπογραφαὶ ἐμπόρων και κτηματιῶν Πατρῶν, Πύργου, Ζακύνθου και Καλαμών.

Ἰδοὺ διὰ τίνων ἐπιχειρημάτων ἀνεσκεύασεν, εἰς τῶν μεγάλων πρὸς ἡμῖν ἐμπορικῶν οἰκῶν, τὰ ὑπὸ τῆς Παλιγγενετικῆς γαργάνης ὅσον ἀφορᾷ τὸ εὖλογον τῆς αἰτήσεως τῶν ἀναφερομένων, περὶ ὧν ἀναφέραμεν ἀνωτέρω.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος ἔβλεπον λόγον ποιούμενου περὶ τῆς ἐντεῖθεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν γενομένης ἀναφορᾶς ἐκ μέρους τῶν κτηματιῶν παρακαλούντων αὐτὴν εὐχεσθαι προσπάθειαν τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἐλάττωσιν του δασμοῦ τῆς σταφίδος, ἐπὶ ἐπέλθῃ οὕτω αὐξήσις τῆς καταναλώσεως αὐτῆς, και προληφθῶσιν αἱ ὀλέθραι ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς συνέπαι, παρατηρεῖται ὅτι οἱ φόβοι ἡμῶν εἶναι μάταιοι και ὑπερβολικοὶ, διότι κἂν μὴ ἐλαττωθῆ πού ὁ δασμὸς, και ὑπερδιπλασιασθῶσιν αἱ φυτεῖαι, αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος δὲν θὰ ἐκπέσωσι, διότι ὅπου καταναλισκῆται ή σταφὶς, οἱ ἀποβίοντοι παράγονται κατὰ τε τὸν πλοῦτον και τὸν πτωχὸν.

Μὴ ἀμφισβητοῦντες τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ὅτι δηλ. αὐξανόμενος τὸ ἐν Εὐρώπῃ εὐμερῆς, συναυξάνεται και ή κατανάλωσις τῆς σταφίδος, θὰ μᾶς συγχωρήσῃτε νὰ σᾶς παρατηρήσωμεν ὅτι εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι τὸ προϊόν τούτο μ' ὅλον τὴν συνήθη και τακτικὴν αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως, ἥτις ὡς κατωτέρω θέλετε ἴδει εἶναι ἀριθμητικῆ και οὐχ ἁπλοῦς μετρικῆ, ἔφρασε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τοσοῦτον ὑποτιμήσεως και ἐξουτελισμοῦ, ὥστε ή τάξις τῶν κτηματιῶν εἶχε περιέλθῃ εἰς μεγάλην ἐνδειαν και ἀπελπισίαν, αἱ δὲ βαρῦτοι φυτεῖαι του εἶδους τούτου, εἶχον τοσοῦτον ἀποβάλλει τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ὥστε εἰς πολλὰ μέρη ἐπαχέθησαν τὴν ἐκρίζωσιν των.

Ὡς δὲν ἀγνοεῖται, κ. Συντάκτα, ή ἀξία παντὸς εἶδους βιομηχανίας ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπὸ του Νόμου τῆς προσφορᾶς και ζήτησεως, καθ' ὅσον ἡ ζήτησις ἤτοι ή κατανάλωσις εἶναι μείζων τῆς προσφορᾶς ἤτοι τῆς παραγωγῆς, αἱ τιμαὶ εἶναι σχετικῶς μεγάλα, τὸ ἀνάπαλι δὲ ἐν ἡ προσφορὰ εἶναι μείζων τῆς ζήτησεως ἤτοι τῆς καταναλώσεως.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

Και κατά πόσον η ελάττωσις του δασμού επιδρά επί της καταναλώσεως απέδειξαν οι ανανεχθέντες δι' αριθμῶν λαμβάντων ἐξ ἐπισήμων στατιστικῶν. Οὕτω ἀπὸ τοῦ 1814—1833 ὅτε ὁ δασμὸς ἦν 41 1/3 σιλ. ἡ κατανάλωσις ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνῆλθετο κατὰ μέσον ὄρον εἰς 5,569 τόνους ἐτησίως, ἀπὸ δὲ τοῦ 1834—1843 ὅτε δασμὸς ἠλαττώθη εἰς 22 1/6 ἡ κατανάλωσις ἀνῆλθεν 9296, ἀπὸ δὲ τοῦ 1844—1851 ὅτε ὁ δασμὸς ἠλαττώθη εἰς 15 3/4 ἡ κατανάλωσις ἐφθάσεν εἰς 16,250 καὶ ἀπὸ τοῦ 1860—1874 ἠλαττώθεντος τοῦ δασμοῦ εἰς 7 σελ. ἡ κατανάλωσις ἀνῆλθεν εἰς 39,097 κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως ἐστὶν ὅτι, κατὰ 1830 ἐλάττωσις τοῦ δασμοῦ ἐπέφερον αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κατὰ 8 χιλ. τόνους.

* Τὴν ἀνωτέρω αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως ὁμοῦ ἐπακολούθησε δυσανάλογος αὐξήσις παραγωγῆς, οὕτω ἡ μὲν κατανάλωσις ἀπὸ τοῦ 1850—1863 ἀνῆλθετο κατὰ μέσον ὄρον εἰς 32,21 τόνους ἐτησίως, ἀπὸ δὲ τοῦ 1864—1868 ἀνῆλθεν εἰς 38,488 τόνους, ἢ αὐξήσας κατὰ 6000 τόνους, ἐνῶ ἡ παραγωγή ἀνερχομένη ἀπὸ 1859—1863 εἰς 46,980 τόνους κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίως, ἀπὸ τοῦ 1864—1868 ἐφθασεν εἰς 55,735 ἢτοι κῆξσε κατὰ 9000 τόνους, αἱ τιμαὶ ὅθεν ἐξέπεσαν ἐπαίσθητῶς ἦτο ἀπὸ 40 σελ. (ἐπὶ δασμοῦ 15 σελ.) μεταίτην τιμὴν τὸ 1858 κατῆλθεν κατὰ τὸ 1868 εἰς 22 1/2 (ἐπὶ δασμοῦ 7 σελ.) κατὰ μέσον ὄρον, κατὰ τὰ τελευταῖα δὲ ἐκείνη ἐπὶ ἡ Ἐπαρχιακῆ σταθὶς ἐπωλήθη ἐν Ἀγγλίᾳ 18. = 10) Σελ. τιμὴν δι' ἢ δὲν ἐκαλύπτοντο μήτε τῆς καλλιέργειας αἱ δαπάναι, δι' ἃ ἔτε κτηματικῆ τάξεως καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου υπέρβαζεν σπουδαίαν κρίσιν.

* Ἐκτοτε ἡ βελτιώσις τῆς καταστάσεως τῶν ἐργατικῶν τάξεων ἐν Ἀγγλίᾳ ἀρ' ἐνός καὶ ἡ ελάττωσις τοῦ δασμοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἀρ' ἑτέρου συνετέλεσαν εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τοῦ πλείοντος, τοῦτου, εἰ δὲ τιμαὶ ὑψωθείσαι δὲν υπέρστησαν ἄχρι τοῦδε σπουδαίαν ἐκπτώσιν διότι ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς ἦτο σχεδὸν ἴση τῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως· ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1870 ἐγένοντο ἐν Ἑλλάδι τόσαι ἐμφυτεύσεις, ὥστε ἐντός μικροῦ ἢ παραγωγῆ θέλει εφθάσει εἰς 200 ἑκατομμύρια,

Ἡ ἐρπεινὴ παραγωγή κατὰ τὰς πανταχόθεν πληροφορίας ἐάν δὲν ελαβῆ βραδύτερον ὑπὸ καιρικῶν περιστάσεων ἔσται ἀνωτέρα τῆς περισυνῆς κατὰ μόνον 10 περίπου ἑκατομμύρια αἱ κατόπιν δὲ ἔσο δεῖται ἔσονται ἀναρριβόλους πολὺ μείζονες ἢ μία τῆς ἄλλης ὡς ἀρχομένων ἦδη τῶν νέων φυτειῶν νὰ καρποροῦσιν, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας ἡ κατανάλωσις δὲν αὐξάνει κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον οὕτω ἡ κατανάλωσις ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ 1868 ἦτο 39,530 τόνους· τὸ 1869, 40,181, τὸ 1870, 39,817 τόνους· τὸ 1871, 43,134 τόνους, τὸ 1872, 45,308 τόνους· τὸ 1873 43,321 τόνους καὶ τὸ 1874 46,023 τόνους ἄμεσος ὅθεν συνέπεια τῆς τοιαύτης δυσαναλογίας μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως ἔσται ἡ ἐκπτώσις τῶν τιμῶν ἧτις ἔσται τοσοῦτον μείζων ὅτω μείζων ἔσται ἡ μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως δυσαναλογία.

Λαμβάνοντες ταῦτα ὑπ' ὄψιν κ. Συντάκτα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλεται συμφωνῆσαι ὅτι ἂν δὲν εὐρεθῆ τρόπος αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως ταχέως ὁ τόπος θέλει ὑποστῆ πάλιν τὰς δοκιμασίας τοῦ 1864 1867, 1868 καὶ πεπεσμεθα ὅτι θέλετε συστήσει μεθ' ἡμῶν τῆ Κυβερνήσει πᾶσαν σύντονον ἐνέργειαν πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ

δασμοῦ ἐν Γερμανίᾳ ὅπου ὑπάρχει μείζων πιθανότης ἐπιτυχίας διὰ τοῦ· ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν κτημάτων ἐκτεθέντας λόγους.

Πάτριαι τὴν 12 Ἰουλίου 1875.

Ἡ ἐκλογὴ διεξήχθη παρ' ἡμῖν ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἡ τύχη· ἡ πόλις διετέλεσε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ψηφοφορίας καὶ μετ' αὐτὴν ἡμεροίαι μόνον περὶ τὰ ἐκλογικὰ τιμήματα παρετηρήσει συγκέντρωσις πλείονος καὶ ζωηραὶ τινες λογομαχίαι, αἱ ἐπέβλεπον ἀδιαλείπτως ἡ δημοσία δύναμις, ἔτοιμος πάντοτε νὰ καταστήλῃ πᾶσαν παρεκτροπὴν. Τὸ ἀπόσπασμα ἰδίᾳ τοῦ ἵππικου ἐξυπηρετήσεν ἀποτελεσματικῶς τὴν τάξιν, ἧτις διετηρήθη ἀπρόσβλητος καὶ οὐδὲν ἄξιον λόγου ἔλαβε γῶραν κατὰ τὸ τετραήμερον, ἐκείνου, ὅπερ συνήθως ἐγκρίσει πολλά σπέρματα θλίβρια. Ὁ ἀνακριτὴς οὐδεμίαν ἀξιόλογον ποῆσιν ἐβεβαίωσεν. Ἡ αὐτὴ τάξις ἐπεκράτησε καὶ κατὰ τοῦ λοιποῦ ὄμιλου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἐκτὸς ἀσχημάντων τινῶν διαπληκτισμῶν, αἱ σπουδαίου ἴσους.

— Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας τὴν μονοτονίαν τῆς πόλεως διέκοπτον ἐκ διαλειμάτων αἱ συνοδίαι τῶν χωρικῶν τῶν περίε χωρικῶν αἱτινες περιήγοντο ἀνά τὴν πόλιν, ἐπ' ἀμαξῶν καὶ ἵππων πρὶν εφάσων εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, ὁδηγούμενοι ὡς πρὸ βῆτα ὑπὸ μειδιῶντων ὑποψηφίων. Τὸ θέαμα τοῦτο διὰ τὸ ἀσύνηθες ἦτο τῇ ἀληθείᾳ, εὐφρόσυνον, νὰ βλέπῃ τις, δηλ. τοῦ ἀπλοικοῦ ἐκείνου χωρικοῦ ἀνά εἰς ἢ ἑπτὰ εἰς ἑκάστην ἀμαξίαν, ἡλιθίως βλέποντας ἔθεν καὶ ἔθεν καὶ οἶονε ἐξισταμένους ἐπὶ τῇ ὀριαυθευτικῇ αὐτῶν πορείᾳ, ἐξ ἧς ἔλλειπε μόνον ὁ θανάσιμος τῶν ἀθῆων ἐκ τῶν ἐξουστῶν, ὅπερ ἀναρριβόλους ἐν μελλούσῃ ἐκλογῇ θὰ συμπληρώσῃ τὸ θέαμα ἐν τῇ ἀμνηστικῇ τῶν δὲ ἐπαρχιῶν καὶ οὗτοι διὰ τρόπον λίαν πρωτοτύπου, δηλ. διὰ τῶν ποδῶν, οὗς κρεμώντες ἔξω τῶν ἀμαξῶν ἔπειον ἐπιχαρίτως.

— Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τοῦ Δήμου Ἀδμῆς ἐλογίσθη ἐνταῦθα κτηματικῶν, ὡς κυρίως ἀλλοιωσάν τὸ ἐξαγόμενον τῆς ψηφοφορίας τῆς πόλεως καὶ τῶν λοιπῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας· πάντες ἀνομολογοῦσιν ὅτι τοῦτο ὄφειλεται εἰς τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξιδασμῆν ἰκανότητά τοῦ Κ. Γεωρ. Ρούφου, ὅστις στήριξε ἐκεῖ τὸ κέντρον τῆς ἐνεργείας τοῦ, πολλὰ κατόρθωσε ἡ πόλις τῶν παρελθόντων αἰώνων, τῆς ἐποχῆς, δηλ. τῆς Μαρίας Θερασίας τῆς 14· πῶλον ὁ χωρικοὶ ἐδοκίμασαν τὴν στυλιπνότητα καὶ τὰς λοιπὰς ἰδιότητες ὡς τὴν πειστικὴν αὐτῶν δύναμιν. Ὁ κύριος οὗτος εὐλόγως παρεβλήθη κατ' αὐτῆς ὑπὸ τινος διδασκάλου πρὸς τὸν Ἀνατίον, διότι καὶ πλείων ἀναλαί ἐκ τῆς γῆς νέας δυνάμεις· ἀλλὰ διατὶ δὲν εὐρέθη ἐκεῖ Ἡρακλῆς νὰ τὸν ὑψώσῃ μεταίτην καὶ νὰ τὸν θλίψῃ μεταξὺ τῶν χειρῶν.

— Περὶ τῆς 140 γυλιάδας δραγ. εἰς Θερασίαν ἀλλάγη ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, λέγουσιν αἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐντάσεις ὅτι ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν διαβαθμίαν ἐκλογῆν ἐν γένει παρ' ὅλων τῶν συμμετασχόντων αὐτῆς, παρ' ἡμῖν, διὰ σκοποῦς βεβαίως οὐχί ἐπανητούς. Οἱ καθιερῶσαντες τὸ σύστημα τοῦτο, δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ μετανοήσωσι πικρῶς, καὶ νὰ ἀισθανθῶσι βαθῶς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ.

— Πολλὰ στοιχίματα πάλιν ἀπολίθησαν· ἐστοιχημάτιζον ἑκατέρωθεν ὅτι θὰ ἀναδείξῃ ἕκαστος σφιδασμὸς τρεῖς καὶ οὐχί δύο βουλευτάς· οἱ καρδισάντες ἀνῆκουσιν εἰς τὴν μερίδα τῶν ΚΚ. Ρούφου.

— Καὶ τὴν ἐβδομάδα ταύτην μᾶς ἐπεσκέψθη θρογγί. Τὸ ἐσπέραις τῆς προγῆθῆς τετάρτης ἔβραξεν ὀλίγον καὶ εἰς φόδους ἐνέβαλε τοὺς σταφιδουκτιμονας, Ὁ καιρὸς ἐξακολούθει θροσερός.

— Τὴν τρίτην τῆς ἐβδομάδος ὁ Καραγιάννης ἐπλήρωσε ἐπικινδύνῃ Ἡμῶν Ἰωάννην Ανακέραιον διὰ μηδαμινῆν αἰτίαν, καὶ συναλλάχθη, ὑπὸ τινος ὄμ, τῶτου.

Χθὲς δύο Κεραλλήνες ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλους διὰ μίαν κλάβον, ὁ εἰς ἀπέκτανε τὸν ἕτερον, νέον μόλις εἰκοσαετῆ· ὁ φόνος συναλλάχθη.

— Προγῆθῆς τετάρτην, δύο φόνοι καὶ εἰς τραυματισμὸς ἔλαβον γῶραν εἰς τὸ χωριὸν Μπούκουρα τοῦ Δήμου Ἀδμῆς διὰ λόγους ἐκλογικοῦς. Τὰ καθ' ἑκάστη ἀγνοοῦνται.

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ.

Αὐξ. ἀριθ.	Υποψήφιοι	Δήμος Πατρῶν				Δήμος Δύμης	Δήμος Φαρφάρων	Δήμος Ερρίνεων	Δήμος Τριταίης	Ὅλιαντίποτελεσμα
		Τμ. Α'	Τμ. Β'	Τμ. Γ'	Ὅλικ. ἀποτελ.					
1	Π. ΝΕΖΕΡΙΤΗΣ	875	961	1055	2891	731	827	261	693	5403
2	Θ. ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ	638	763	806	2207	1017	940	430	637	5231
3	Δ. ΠΑΤΡΙΝΟΣ	861	953	1010	2824	708	693	296	691	5212
4	Γ. ΡΟΥΦΟΣ	615	683	747	2045	1129	895	440	667	5176
5	ΑΝΤ. ΡΙΚΑΚΗΣ	615	708	757	2080	1061	866	419	618	5044
6	Μ. ΜΠΟΥΚΛΟΥΡΗΣ	858	954	953	2765	707	621	232	632	4953
7	ΑΡ. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ	586	719	758	2063	955	698	433	596	4942
8	Α. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ	637	704	766	2107	985	821	395	587	4895
9	ΓΕΩΡ. ΠΡΑΤΖΙΚΑΣ	789	889	937	2615	674	584	225	643	4741
10	ΙΩ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	784	857	945	2586	657	613	229	638	4723
11	Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛ.	514	477	567	1558	961	367	391	477	3754
12	ΕΥΣΤ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ	290	293	390	973	695	501	358	276	2083
13	Γ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ	348	546	625	1519	376	244	194	262	2594
14	Ν. ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΣ	286	275	387	948	523	698	131	562	2862